

ת"פ 63807-2015 - מדור תביעות מס הכנסה תל אביב נגד מרכז רפואי בן גוריון 2 רמת-גן בע"מ, יוסף קפלאו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 63807-2015 מדור תביעות מס הכנסה תל
אביב נ' מרכז רפואי בן גוריון 2 רמת-גן בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט דינה אמיר
הנאשינה מדור תביעות מס הכנסה תל אביב
נגד
הנאשמים 1.מרכז רפואי בן גוריון 2 רמת-גן בע"מ
2.יוסף קפלאו

nocchim:

ב"כ המאשינה מתמחה אורית בר לוי

הנאשם בעצמו

גזר דין

רקע ותמצית כתוב האישום

1. הנאים הורשו על יסוד הودית הנאם 2 (להלן: "הנאשם") בשמו ובשם הנאם 1 (להלן: "הנאשנת") בовичע 3 עבירות על פי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה"). על פי העבודות בהן הודיע הנאים, הנאשנת היא חברת פרטיא אשר עוסקת בתחום שירותי רפואי והנאשם שימש כמנהלה הפעיל. הנאים, ללא סיבה מספקת, לא הגיעו במועד לפקד השומה את דוחות הנאשנת לשנות המס 2011-2013. מחזורי העסקים של הנאשנת על פי הדיווחים למע"מ, בתקופה הרלבנטית, הם כדלקמן: לשנת 2011-2012, לשנת 2012-2013, לשנת 2013-2014, לשנת 2014-2015.

ראיות לעונש

2. מטעם הנאשם העידה אשתו. על פי עדותה לפני כ-8 שנים פקדה את משפטם טרגדייה אשר פרטיה הובילו בפני בית המשפט בדליים סגורות ועימהם הם מתמודדים עד היום. עוד סיפרה על מצבו של הנאשם ובכלל זאת התמודדותו היומיומית עם השלכות הטרגדיה שפקדה אותם אשר הקשו על שיקום המשפחה וכן על העמידה בהתחייבותו לרשויות המס.

3. עוד העידה מטעם הנאשם בינו הרכורה, גם היא רופאה במקצועה ועובדת יחד עם הנאשם. בעדותה פרטה אודוט מצבו של הנאשם ועל מצבם המשפחתי. עוד העידה כי הנאשם קיבל בתוקפות הרלוונטיות לכתב האישום "יעוץ לקיי" בתחום הנהלת החשבונות והוא אף דעתם של רואי חשבון עימם התייעצו. לדבריה הרשעה תפגע בעבודתו של הנאשם הנדרש בתעוזת ישר לצורך עבודתו. עוד הדגישה את חשיבות עבודתו של הנאשם, בהיותו מפרנס יחיד, וחשיבות עבודתו עבורו, לדבריה: "העבודה היא כל מה שיש לו" ואף בזכותה מצילה בכוח לקום מיד בוקר.

עיקר טיעוני ב"כ המאשימה לעונש

4. ב"כ המאשימה הפניה לאינטראס הציבורי המחייב את הגשת דוחות מס הכנסה במועד והדגישה את החשיבות בפיקוח רשות המסים על חבות המיס וגביווito בזמן אמיתי. כן הבירה כי המאשימה מתיחסת בטיעוניה לנאים כדי שהסיר את המחדלים. ב"כ המאשימה צינה באשר לדוח שנת 2013 שהמס לתשלום בגין בסך כ-540,000 ₪, עוד צינה כי הנאים ביקשו לתקן את הדוח לאחר הגשתו אך סורבו וכך משלם הנאשם את המיס בגין דוח זה במסגרת הסדר תשלוםם, כשעד למועד הטיעון לעונש שולם סך 270,000 ₪. ב"כ המאשימה הבירה כי החלטת המאשימה להתייחס לנאים כדי שהסיר את מלאו המחדלים בעתרתה לעונש נובעת מעמידתו של הנאשם בהתאם התשלומים לצד התחשבות במצבו. לאור האמור, שונתה עמדתה לעניין העונש מעבודות שירות למאסר על תנאי.

5. ב"כ המאשימה הפניה לת/1 המלמד על כך שבשנת 2010 הוגש נגד הנאשם כתב אישום אשר הומר בקנס מנהלי. לטעמה של המאשימה, בנסיבותיו של תיק זה ובפרט לאור העובדה שזו אינה הפעם הראשונה שהנאים מבצעו את אותה עבירה במסגרתו הנאשמה, על עונש המאסר המותנה שיוטל על הנאשם בגין העבירות במקרה דין להיות מרתקע, לפיקר עטרה להטיל על הנאשם לפחות 8 חודשים מאסר מוותנה. לצד עונש של מאסר על תנאי, עטרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם קנס בגין כל עבירה, היא אוירוע, במתחם שבין 8,500 ₪ ועד 29,200 ₪ (סכום הकנס לפי סעיף 61(א)(2) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") והתcheinות להימנע מביצוע עבירה. גם בהקשר זה ובזיקה לת/1, עטרה להטילת קנס מרתקע בסך של 20,000 ₪ לחפות. לגבי הנאשם, עטרה המאשימה להטילת קנס בתחום האמור נכון העובדה שהיא פעילה.

6. לאחר טיעוני ב"כ הנאשם לעונש התייחסה ב"כ המאשימה לסוגית ביטול הרשעה וטענה כי המאשימה מתנגדת לביטול הרשעה נכון העובדה שכבר כבר הומר כתב אישום שהוגש נגד הנאשם בקנס מנהלי. ב"כ המאשימה הפניה לניסיונו הכספי של הנאשם להמיר גם את כתב האישום במקרה דין בקנס מנהלי וכן לבקשתו לעיכוב הליכים אשר נדחתה. ב"כ המאשימה התייחסה לסעיף 45 לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש] התשל"ט - 1979 (להלן: "**פקודת רופאי השיניים**") ממנו עולה כי שלילת רישיונו של הנאשם תעשה רק מקום בו תוגש קובלנה של מנהל או אדם שנפגע ויבקש לעשות כן וטענה כי דווקא במקרה זה יש לוועדה שיקול דעת ולא הכרחי שרישומו של הנאשם ישלל.

עיקר טיעוני ב"כ הנאשם

7. בפתח הטיעון לעונש הוגש מטעם ההגנה נ/1 הכלול מסמכים אשר סומנו א' - ט'. נ/1 כולל בין היתר את בקשותיו להמרת כתב האישום בקנס מנהלי ולעיכוב הליכים. בטיעונו לעונש קיבל ב"כ הנאשם על העדר נכונותה של

המיאהה לבחון בנפש חפזה את עניינו המורכב של הנאשם והuder נכוונתו להמיר את כתוב האישום בקנס מנהלי או לעכבר היליכם בעניינו חרף פניות חוזרות בעניין. עוד הפנה לכך שהעבירות בהן הורשע הנאשם הן עבירות טכניות הנימנות להمرة בקנס מנהלי ובהקשר זה הפנה להוראות הביצוע הנוגעת להפעלת חוק העבירות המנהליות (הוגש חלק מנ/1). בנוסף, הדגיש כי מחדלי כתוב האישום הוסרו וכי הנאשם משלם תחת מחאה את מלאו סכום השומה שנקבעה בעוד ערעור השומה שהגיש מתנהל בבית המשפט, והוסיף כי דוח שנת 2011 הוגש עוד לפני שהוגש כתוב האישום ולמרות זאת נכלל בו.

8. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותו האישיות של הנאשם, יליד שנת 1952, נשוי ואב לשולש בנות. הנאשם הוא רופא ותיק, ונדר עבר פלילי תורם לחברה ולקהילה. ב"כ הנאשם עתר לביטול הרשותה של הנאשם. בהקשר זה הפנה לסעיף 45(5) לפકודת רופאי השנאים וטען כי הרשותה של הנאשם תגרום לו נזק עצום ובلتיה הפיך נוכח העובדה שהוא עלול לאבד את רישיונו כרופא שניינים ולא יוכל להתפרנס. עוד טען כי הנאשם עובד עם גורמים מחו"ל אשר דורשים תעוזת ישר אותה הנאשם לא יוכל לקבל מקום בו יושב. עוד הוסיף כי במידה ורישינו של הנאשם ישאל גם קופת המדינה תפגע היהות שהנ帀ה לא יוכל לשולם את יתרת הכספי שהוא כב לרשותו המס. ב"כ הנאשם הפנה למצובו של הנאשם. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם לא יוכל לשקם ולבנות את חייו אם יושב, נוכח גילו המתתקדם. לאור האמור עתר להסתפק בענישה ללא הרשותה, וביקש להטיל לצדעה עונש של מאסר על תנאי. בוגע��ן עתר ב"כ הנאשם להתחשב במצובו של הנאשם ובעובדת שעליו להמשיך ולשלם במסגרת הסדר התשלומיים סך של 17,000 ₪ לחודש, ולהטיל קנס נמוך בפריסת תלמידים מרבית.

דבר הנאשם

9. בדבריו הפנה הנאשם למצובו ולנסיבותו האישיות, שאף כאמור הגיעו בפני בית המשפט בدلತיהם סגורות. הנאשם סיפר כי לא הגיע דוחות בתקופה הרלוונטית מאחר ולא הייתה לו מנהלת חשבונות שהעסיק בתוך החברה ובין השנים 2006-2013 שילם עבור שירות הנהלת חשבונות סך של כ-450,000 ₪, ובדייעבד התברר לו שמשרד הנהלת החשבונות איתו עבד היה רשלן וכן גם רואה החשבון. עוד ציין הנאשם כי הוא נמצא ביום מגעים למכירת ידע באשר לשיטת טיפול מסוימת בה הוא נחשב כמוביל. הנאשם סיפר על אודוטה הישגיו המ Katzuiים ועל עבודתו עם מדיניות שונות בחו"ל כשלבדיו במסגרת התהילה להפוך לרופא באופן מדיניות חדש להציג תעודת יושר. הנאשם ביקש כי הבהיר בעניינו יסתים ללא הרשותה פלילתית והוסיף כי הוא מוכן לבצע של"צ.

סוגיות ביטול הרשותה

10. כדי, כאשר נקבע שאדם בגין עבירה יש להרשותו. הימנעות מהרשותה או ביטולה מהווים חריג השמור למקרים בעלי נסיבות מיוחדות ויצאות דופן. על פי ע"פ 337(3) מ"ד נב(3) 342 (1997) (להלן: "הלכת כתב"), על מנת להימנע מהרשותה או לבטלה יש לבחון הנסיבות של שני תנאים עיקריים: האחד, האם סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לוותר בנסיבות המקירה על הרשותה מבלתי פגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. השני, האם הרשותה תפגע פגעה חמורה בעתידיו או בשיקומו של הנאשם. הנטל הוא על ההגנה לשכנע כי בנסיבות המקירה יש להעדי' את שיקום הנאשם על פני שיקולים אחרים. (ראו גם: ע"פ 5985/13 אבן נ' מ"ד ישראל (2.4.2014), ע"פ 9893/06 אסנת אלול אופרנ' מדינת ישראל (31.12.2007) (להלן: "ענין

לאופר"), דבריו של כב' השופט ג'ובראן בرع"פ 3852/14 **ורשותון מדינת ישראל** (18.8.2014) פסקה 11 וע"פ 3255/14 **ביתון נ' מדינת ישראל** (16.3.2015)).

11. כפי שנקבע לא אחת, חurf' כינוי של העבירה בה הורשע הנאשם "עבירה טכנית", הפגיעה בערכיהם המוגנים כתוצאה מביצועה איננה טכנית כלל ועיקר. מדובר בפגיעה בשוויון בנטול המס, בשיטת גביית המס ובפיקוח הרשות שבמקרה הנדון, ביצוע העבירות הביא אף לחסר בקופה הציבורית._CIDOU, עבירות מס הן רעה חוללה ואלה אף נעבורות פעמים רבות על ידי נאים שהם נורטטיביים ביותר תחומי חייהם. עבירות המס מהסゴ בו הורשע הנאשם הוגדרו בرع"פ 13/2013 **צחקיאן נ' מדינת ישראל** (30.07.2013) ככללה החותרות תחת ערך השוויון, גזירות כספים מהקופה הציבורית ופגיעה במישרין ביכולות הכלכליות של המדינה ובביטחונה הפיננסית אשר ניכרת, בעקביפין, בכיסם של כל אחת אחד ממשלמי המיסים בישראל. על כן, כך נקבע, יש ליתן בכורה לאינטרס הציבורי על פני נסיבות אישיות של הנאשם. בנסיבות אלה, המגמה בפסקה היא להרשי עברייני מס אשר נקבע כי ביצעו את העבירה. (ראו: רע"פ 11/11 **מלחיאלי, משרד עורכי דין נ' מדינת ישראל** (09.05.2011), רע"פ 7917/04 **ברגוליק נ' מדינת ישראל** (14.11.2004), רע"פ 13/6271/13 **יהודה בן סן נ' מדינת ישראל** (17.09.2013)). אבהיר, אין באמור כדי ללמד שלא ניתן להימנע מביטול הרשעה בעבירות מסווג זה במקרים המתאימים (ר' לדוגמא: רע"פ 01/4606/4606 **יעקב סופר נ' מדינת ישראל** (3.01.2002)), אך יש להחיל את החיריג בנסיבות מיוחדות ומתחומות בלבד.

12. בראוי המפורט לעיל, במקרה דן ונסיבותו, אינני מוצאת כי עניינו של הנאשם מקיים את התנאי הראשון לשם אי הרשעה. על פי נ/1 הוגש נגד הנאשם כתב אישום בשנת 2010 בגין ביצועו של אותן עבירות ממש, אי הגשת דוחות, לשנים 2006, 2007. כתב אישום זה הומר בקנס מנהלי בחודש פברואר 2012. למرات ההזדמנויות שניתנה לנאים אז, וההרתעה שאמור היה לחוש לאור אותו כתב אישום שהוגש, ממש בסמוך לוועדת, חזר הנאשם וביחד עם הנואמת ביצע את העבירות מושא כתב האישום שלפני, שהראשונה בהן נוגעת לשנת המס 2011. מדובר בביצוען של 3 עבירות על פני 3 שנים מס. נסיבות אלה מביאות למסקנה שבמקרה זה קיימת חשיבות רבה להרשעת הנאשם, ולשם הרתעתו והרתעתה הרבים וכן מאחר ושיקולי הענישה מחיבטים השתת עונש מרתק ומשי על הנאשם, בדמות מאסר על תנאי וקנס, אותם לא ניתן לגוזר מקום בו ומנע בית המשפט מהרשעה. ואוסף, לא נעלמה מעוני טרונית ב"כ הנאשם על העדר נוכנות המआשימה לעכב הליכים או להטיל קנס מנהלי על הנאשם כתוב האישום ואף הפניות לנספח ג' לנ/1 "הוראת ביצוע מס הכנסה - הפעלת חוק העבירות המנהליות". בהקשר זה יש לציין כי בלבד מהעובדה שההוואה מתיחסת לסוגיית הטלת הקנס מלכתחילה להבדיל מהמרת כתב האישום בקנס מנהלי, הרי שעל פי הקרים הנפורטים בה (ראו סעיף 5(ט) וכן סעיף 14 להנחה) לסוגיית הטלת קנס מנהלי בעבר משמעות בעת קבלת החלטה האם להטיל קנס מנהלי או שמא להעדיף את ההליך הפלילי וכן גם להסרת המחדל. מהטייעונים שהוצעו, לא מצאתי כי נפל פגם בהקשר זה, וודאי לא כזה שיש בו כדי להשפיע על סוגיית הרשעה.

13. בנוסף, עניינו של הנאשם אף אינו עומד בתנאי השני לפיו על הרשעה לפגוע פגיעה חמורה בעתידו של הנאשם או בשיקומו. עיון בהוראת סעיף 45(5) לפકודת רופאי השיניים מלמד כי אין בסעיף הוראה פוזיטיבית המחייבת שלילת רישיונו של רופא בעקבות הרשעה פלילית ולא הוצגה כל ראייה ממשית ו konkretiyti כי כך יקרה. מלשון סעיף 45 עולה כי שר הבריאות **решאי** לבטל או לשלול רישיון של רופא שניים על יסוד קובלנה של מנהל או של אדם שנפגע. במקרה זה נראה כי לא תוגש קובלנה כנגד הנאשם, בהעדר מתلون ספציפי אשר נפגע מעשיו של הנאשם. מכל מקום גם אם תוגש קובלנה צו הרי שלשר הבריאות שיקול דעת ברגע להחלטה אם לשלול את רישיונו של הנאשם. באשר

לטענתו של הנאשם כי עליו להציג תעודה ישר על מנת לעסוק מול גורמים בחו"ל, או על מנת לעبور תהליך הסמכה רפואי בחו"ל. הדברים נאמרו מבלתי שבוטסו עובדתית כלל ולא די בהם כדי להצביע על נזק קונקרטי כנדרש על פי הדין. כך או כך כאמור, ומשמעותו של הנאשם אינו עומד בתנאי הרាលון להחלת חרג אי הרשותה, כמפורט לעיל, אינני מוצאת להרחיב. אצין כי לא נעלמו מעני נסיבותיו האישיות של הנאשם ולאלה ניתן משקל בעת גזרת העונש. יחד עם זאת, אין באלה, מבלתי החקל בהן ראש, כדי להצדיק את ביטול הרשותה בנסיבות מקורה זה.

14. נוכח המפורט - הבקשה לביטול הרשותה הנאות נדחתה.

קביעת מתחם העונש הולם

15. קביעת מתחם העונש הולם נעשית על פי עיקרונות החלטה תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידה הפגיעה בו, במדיניות העונישה הנווגת ובנסיבות ביצוע העבירה._CIDOU, איזו דיווח במועד פגיעה בשיטת גביית המס ופעמים רבות אף גורם לחסר בקיופת המדינה. עוד מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגע פיקוח רשות המוסים כשיטת המס מבוססת על האמון בנישום שיגיש דיווחיו כחוק ושיטת חישוב המס וגבויותו מבוססת על הדוחות המוגשים על ידי נישומים. ערך חברתי נוסף שנפגע הוא שוויון נטל המס כשתתייחסות סלחנית לאי קיום הוראות החוק יביא אף להיעדר המוטיבציה של כל ציבור משלמי המס לדוח ולשלם מסיהם כנדרש על פי חוק. עבירות אלה מכוננות לא אחת "ubenrot tecniot" ומוגדרות כעבירות מנהליות, יחד עם זאת, כאמור, מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים הנגרמת מביצוען אינה טכנית כלל ועיקר ולא ניתן לומר כי בהגדرتה העבירה היא קלת ערך חרף העובדה שהיא נכללת בחוק העבירות המנהליות.

16. אשר לנسبות ביצוען של העבירות: המדובר בשלושה דוחות לשנות המס 2011 ועד 2013. עיון בכתב האישום מלמד כי מחוזרי הנואשת בשנים הרלוונטיות היו גבוהים. עוד יש לשקל כי העבירה לשנת 2011 בוצעה ממש בסמוך לביטול כתוב האישום הקודם כנגד הנואשם והמרתתו בכנס הנהלי (ת/1) ובשנות המס העוקבות, כל אלה ישקלו לחומרה. לצד זאת, יש לשקל את הרקע הנטען לביצוע העבירות - מצבו של הנאשם וטרגדיה משפחתית יותר הנسبות אשר פורטו (הכל כמפורט בנ/1 אשר הוגש ולא יפורט כאן מטעמי צנעת הפרט), וכן את טענתו של הנאשם להנחתה חשבונות רשלנית על ידי בעלי המקצוע באותה התקופה.

17. מדיניות העונישה כנגד המבצעים עבירות אלה מושפעת בדרך כלל מהשיטות שבמערכות והיקפם, מהນזק שנגרם לאוצר המדינה, כמו גם מהסדרת המחדל מושא כתוב האישום. בחלוקת מהמקרים, כאשר המדובר בעבירות של אי דיווח אשר שbowtu בשיטות או בהיקף ניכר, נקבע הרף התחثانן של מתחם העונשה על עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות והעליון מאסר ממש לתקופה שאינה מבוטלת, ראו עניין יצחקיאן ורעד'פ 4323/14 **מולדובן נ' מדינת ישראל** (26.06.2014) וכן עפ"ג 13-10-28376 **חזקאל נ' מדינת ישראל** (18.12.2013). לצד זאת, קיימים מקרים בהם, עפ"פ לעיתים רבים אף בהסכמה המאשרה בהם נקבע מתחם העונשה הכללי עונש של מאסר מותנה ברף התחثانן, ראו: עפ"פ 11-12-24924 **פרמינגר נ' מדינת ישראל** (19.4.12), ת"פ 13-14351-04-13 **מדינת ישראל נ' מרכז הטרייד אין מטלון בע"מ** (07.07.2014) וכן ת"פ 10-12-17048 **מדינת ישראל נ' א.מ. מדיקס בע"מ** (26.12.2013) שם נקבע מתחם עונשה שבין מאסר מותנה ל-8 חודשים לפחות בפועל לכל עבירה.

18. באשר למספר האירועים: כפי שעה מפסקת בית המשפט העליון, בדרך כלל יתייחס בית המשפט לכל עבירה מסווג העבירות דן כאירוע נפרד (רע"פ 1688/14 **כח נ' מדינת ישראל** (9.03.2014)), יחד עם זאת, ישנו מקרים בהם על פי מבחן הקשר ההתייחסות היאاقل אירוע אחד. מובן כי במקרים בהם יקבע מתחם כולל זה יהיה מחמיר יותר מאוחר וכלל העבירות יבואו לידי ביטוי במסגרתו. במקרה הנדון, מדובר בשלוש שנים מס בהן לא הגיעו הנאים דוחות על שם הנאשמת בנסיבות אלה מצאתי לקבוע כל דוח כאירוע. יחד עם זאת נוכח הנסיבות אשר הביאו לביצוע העבירות אשר פורטו על ידי ב"כ הנאשם והרקע הנטען לביצוע, מצאתי לחפות בין המתחמים במידה רבה.

19. לאחר בחינת המפורט לעיל, מצאתי להעמיד את מתחם עונש המאסר ביחס לכל עבירה, היא אירוע, בגין מאסר מותנה לבין 8 חודשים מאסר בפועל, כבקשת המאשימה ואף לחפות במידה רבה בין המתחמים.

20. לעניין מתחם הקנס, בעבירות מסווג זה הקנס הוא מטעם העבירה ומשכך קיימת חשיבות לעניינה כספית משמעותית אשר תלמד כי אין אף תועלת כלכלית לצד עבירות אלה, לשם הרעתה הנאים ואף הרעתה הרבים חשיבותה נודעת בעבירות מסווג זה. גובה הקנס מושפע גם מהנסיבות מושא כתוב האישום, מהנסיבות שבביצוע העבירות וממשך אי הדיווח. יש לזכור כי בעבירות אלה, מקבל האינטэрסט הציבורי בכורה על פני נסיבות אישיות (ר' עניין יצחקיאן, רע"פ 977/13 **奥迪 נ' מדינת ישראל** (20.2.2013), רע"פ 3998/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (28.6.2015)), יחד עם זאת, על פי סעיף 40 ח'חוק העונשין בעת קביעת מתחם הקנס יש להידרש גם לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם. נתתי דעת לייעונים בעניין זה. בראש האינטэрסט הציבורי ובគורתו ונסיבות ביצוען של העבירות, אך גם תוך התחשבות בנסיבות של הנאשם מצאתי להעמיד את מתחם הקנס בין 6,000 ל- 15,000 ל"נ בגין כל אירוע לצד התחשבות להימנע מביצוע עבירה.

הנסיבות הקונקרטיות

21. במקרה דן אין נסיבות מצדיקות חריגה לפחות או לחומרה מהמתחם. הנאשם, יליד שנת 1952, נשוי ואב שלוש בנות. הנאשם עובד בתחום הרפואה ומשמש כמנהל של הנאשמת. נסיבותו האישיות של הנאשם, אשר אין קלות, מפורטות במסמכים אשר הוגשו במסגרת נ/1 ואף בבקשתה שהוגשה טרם הティיעון לעונש, נתתי דעת לאליה ואף לעדויותיה של רעייתו וביתו במסגרת הראיות לעונש ובכלל זאת לדאגה הינה אשר ניכרה בדביריה לנאים.

22. שאלתי לפחות את הodiumו של הנאשם וחיסכון הזמן השיפוטי על ידו ואת החרטה שהbijע במסגרתה אף פועל להסרת המחדלים במסגרת הסדר תשלומיים (לצד ניהול הליך שומה באשר לגובה השומה). חשיבות הסרת המחדלים בעבירות מסווג זה ידועה היטב, מבטאת לקיחת אחריות וחרטה כנה ואף יש בה להביא לתיקון הנזק במידה מה ولو לאחר מעשה (ר' רע"פ 13/7851 **חדר יהודה נ' מדינת ישראל** (3.9.2015)). עוד נתתי דעת לחולף הזמן מאז תחילת ביצוע העבירות ושנות המס הרלבנטיות ולצד זאת, שכן שניתנו דוחות רבים בתיק זה על מנת לאפשר לנאים למצות פנויתו לעיכוב הליכים והמרת כתוב האישום בקשר מנהלי וכן להסרת מחדלי כתוב האישום.

23. לחובת הנאשם יש לזרוק את כתוב האישום הקודם אשר הוגש כנגדם (ת/1) ואשר הומר לקנס מנהלי בגין

ביצוע של עבירות מסוימות בסוגים מסוימים לשנות המס 2006 ו-2007. ברור כי על הענישה במקרה דין להיות מرتתעה דיה על מנת להבטיח מפני ביצוע עבירות נוספות באותו סוג על ידי הנאים.

.24. לאחר סקירת כל המפורט לעיל, לאור מצבו של הנאשם וכן לאור הסרת המחדל, מצאתי לגזר את דין ברף התחתון של המתهم ולהעמידו על חמשה חודשי מאסר על תנאי, לצד קנס והתחייבות.

.25. אשר על כן, אני גוזרת על הנאים את העונשים כדלקמן:

לנאשם 2: מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, לתקופה של 3 שנים וה坦אי שהנאשם לא יעבור את העבירות בהן הורשע.

לנאשם 2: קנס בסך 15,000 או 35 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב- 30 תשלום חודשים חדשים, שווים ורציפים, **כשהראשון בהם ביום 1.6.18**. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

לנאשם 2 חתימה על התחייבות בסך 15 ל"ג, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע. הנאשם יחתום על התחייבות עד השעה 14:00 בצהרים היום. לא יחתום הנאשם, יאסר לתקופה של 30 ימים.

לנאשמת 1: קנס על סך 10,000 ל"ג אשר ישולם ב-10 תשלום חודשים חדשים, שווים ורציפים, **כשהראשון בהם ביום 1.6.18**. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

זכות ערעור לבית-המשפט מחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז שבט תשע"ח, 01 פברואר 2018, במעמד הצדדים.